

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 145. Iesus autem dixit illi: Ego sum. v. 62.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

quia te filium Dei ante hæc nominasti, prædicasti, & docuisti palam coram omnibus, nobis audientibus, & ideo te tanquam seductorem populi, & falsarium in Republica, de doctrina tua te condemnabimus reum: ô quis poterit soluere & euadere tot, tamque subtiles laqueos: nemo certe nisi Deus fuerit cum eo.

DA mihi Domine sedium tuarum assistricem sapientiam quæ mecum sit mecum labore ut sciam quid acceptum sit coram te omni tempore, ut si quando interroget, sciam respondere veraciter vel tacere prudenter: & si deo interrogare, id faciam sine fraude & machinatione doli. Aufer à me peccatum & ignorantiam, qui linguas infantium facis esse disertas, linguam meam erudias, atque in labiis meis gratiam tuæ benedictionis infundas, da mihi intelligendi acumen, retinendi capacitatem, interpretandi subtilitatem, addiscendi facultatem, loquendi gratiam copiosam.

§. 144. *Tu es Christus filius Dei benedictus v. 61.*

Interrogatio est, de re quæ humanitus videri oculis non potest nempe quod aliquis sit filius Dei, & quidem benedicti: ad distinctionem Idolorum seu falsorum Deorum, qui sunt Dij maledicti, ut ipsum mendaciū, quo facti sunt, est maledictū. Ego hanc quæstionē tantam moueri à Pontifice in consistorio suo publico audiens lator, & contristor, Lator, quia mea res in ea agitur, contristor, quia non proponitur eo modo & animo quo deberet proponi. Erit tamen utroque modo considerata ad salutem mihi, quia cum Christus ad eam respondebit cum vitæ suæ quod imminet periculo, mihi bene fiet, & cum mortem ob responsionem tolerabit agnoscam responsionis veracitatem.

Perge Christe, perge dicere, ut semper fecisti candidam veritatem, nunc enim iudicium mundi est, ex hoc de te iudicabitur.

§. 145. *Iesus autem dixit illi: Ego sum. v. 62.*

Vide Christiane, & considera; postquam mutato statu quæstionis, non de repellendis calumnijs, sed de veritate promouenda agebatur, tum pari fortitudine, quæ siluerat, locutus est: prius enim nihil dicere voluit & ne nuñ quidem crimina illata reijcere, quia iudices ipsi in mente sua conuicti erunt, non esse conuenientia mortis iudicio quæ hætenus erant proposita. at nunc plus dicit, quam ab eo petebatur prius se adeo infra homines demittebat, ut se pro reo, ac magnis criminibus obnoxio haberi non reueret: nunc ita se supra homines extollit ut velit non modo Dei filius agnosci, sed etiam rerum omnium moderator ac iudex æstimari, nempe imple-

met Deus. *Ego sum.* hoc enim nomine in Sc. Sacra Deus amat nominari. Iam acquiesco: Audiui confessionem bonam, confessionem claram, que animare debet omnem Christianum.

Gratias ago tibi Domine Iesu, quod haec tua confessione, posuisti lapidem primum, lapidem angularem Christianae Religionis; immobilis ex te immobili, aeternae ex fundamento aeterno, nam cum Religio debeat esse virtus Deo debitum tribuens cultum, utique Deus est basis religionis prima. Iam vero te, o Christe esse Deum audiimus clavis professum verbis *Ego sum.* quicquid igitur in Christiana religione est, nempe a te ordinatum vere, id totum diuinum est, tale quo cultus Dei verissimus impenditur. Nihil igitur iam opus est nisi ut attendamus an ex te veniat, quod ad nos sub Christiano nomine venit, nihil opus est aliud quam ut attendamus an super te aedificatum sit, quod nobis monstratur. Hoc strenue & pro vultu laborabo, sciens clarè Te esse.

§. 146. *Et videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis, & venientem in nubibus Caeli. v. 62.*

Ecce quomodo iam Christus disertus est, & plusquam petebatur dicit, cum de veritate agitur: quasi diceret: Multa signa petistis à me Iudaei, multa patraui vobis videntibus, pauci vos in deserto paucis panibus, & imperferunt ex eis duodecim cophini fragmentorum, saturatis quatuor, & alias quinque millibus hominum, caecos illuminavi, surdis & mutis auditum & loquelam dedi, mortuos suscitavi & plura alia feci ex quibus me agnoscere debebatis filium Dei unigenitum secundum scripturas. nunc autem dico vobis nolentibus me agnoscere eius filium, & praedico quod me inuiti agnoscere debebitis, quando videbitis me filium hominis & filium Dei *sedentem à dextris virtutis & venientem in nubibus cum maiestate magna iudicare vos,* & sententiam in isto iudicio pronuntiare, qui modo me iudicatis iniuste & damnatis. Filius hominis sum, quia conceptus sum de Spiritu Sancto natus ex Maria Virgine in tempore, filius Dei sum aeternum à Patre genitus ante saecula.

S Petre, tu apud Caesaream Philippi interrogatus sententiam de Filio hominis extra omne periculum verberum vel mortis, confessus, quod ipse esset *Filius Dei Vini,* accepisti laudem, & beatus es praedicatus, & accepisti promissionem, quod tibi danda essent claves Regni caelorum, quid igitur non laudis & gloriae debetur ipsi Christo Domino nostro, qui in periculo mortis grauissimae, hanc confessionem confessus est: Certe, dignus est accipere diuinitatem, & gloriam, & honorem, & virtutem omnem in caelo